

Ik moet er wel achter zien te komen wat deze man wil. Hij geeft niet de indruk uit te zijn op het gewone op-en-neer'tje, wat mij aan één kant beangstigt. "Heb je enig idee wat je doen wilt?", vraag ik hem. "Ja", zegt de man weer eens voor de verandering. Jezus, denk ik, daar gaan we weer. "Wat wil je dan?" Ik moet er toch achter zien te komen. "Ik zou zo graag eens mmmmm... wile spln", mompelt hij. "Wat zeg je?" "Ik wil zo graag mmm... spln". Hij begint een beetje op mijn zenuwen te werken en ik zeg: "Moet je nou eens goed luisteren, als jij iets wilt doen moet je het duidelijk zeggen, want zo komen we er nooit". Ik zie ondanks de schaarse verlichting het gezicht van de man van kleur verschieten. "Duikbootje", zegt hij kortaf.

"Duikbootje?", vraag ik verbaasd. Ik heb in de zes jaar dat ik werk al rare vragen gehad, maar dit begrijp ik toch echt niet. "Wat bedoel je met duikbootje?", vraag ik op een hopelijk geruststellende toon; alsof ik het al vaak gehoord heb maar de manier waarop hij het wil nog niet helemaal begrijp. "Nou gewoon", zegt hij, "in het bad". Maar wat wil je dan dat ik doe?", vraag ik toch enigszins wantrouwend. "Niks. Gewoon naar mij kijken en me serieus nemen. Weet je, ik wou vroeger bij de marine maar dat mocht niet van mijn vader. Nu vind ik het gewoon prettig om het te spelen, maar dan moet jij wel hoge golven maken anders is er niks aan". Zijn stem klinkt een beetje teleurgesteld maar tegelijkertijd hoopvol.

"Oké", zeg ik. Ik ga naar het bad toe en laat het volstromen. Vol goede moed pak ik het reukloze badschuim. "Nee", roept hij plotseling, "geen schuim". Met een trotse glimlach haalt hij een pak zeezout uit zijn binnenzak en strooit het

leeg in het ligbad. Ik hoor... 's op en begin me uit te kleden. De man is nu duidelijk in zijn sas en kleedt zich ook uit. "Hoe heet je eigenlijk?", vraag ik hem. "Generaal McCarthy", zegt hij trots. "Oh", is het enige wat ik uit kan brengen. Als de man uitgekled is zie ik dat zijn geslachtsdeel zich al aardig heeft gevormd tot een periscoop van een, zeg maar kleine, duikboot. Ik begin langzamerhand de lol ervan in te zien. Het bad is inmiddels vol en ik wil me erin laten zakken. "Wacht even", zegt hij verschrikt, "de bommen, je mag de bommen niet vergeten". Hij loopt naar zijn kleren, haalt een zak knickers te voorschijn, plaatst me op de rand van het bad en instrueert mij hoe ik de knickers moet gooien. Dan zakt hij langzaam het bad in, totdat zijn periscoopje nog net boven het water uitsteekt.

Met prachtige gierende geluiden van vallende bommen gooi ik de knickers op hem af, ondertussen met mijn benen in het water trappend om echte golven te maken. Hij blaast regelmatig luchtbelletjes naar de oppervlakte en komt af en toe boven om lucht te happen en een bevel naar zijn denkbeeldige bemanning te roepen. Ik heb moeite mijn lachen in te houden, maar op een gegeven moment merk ik dat ik het heel serieus en met plezier kan doen. Nadat we een tijdje bezig zijn komt hij plotseling naar boven en roept: "Vúúúúúúúr". Hij komt klaar - een lichte bom trouwens - en stapt zeer voldaan uit het water. We kleden ons aan en de generaal verandert weer in het mannetje dat ik daarvoor heb leren kennen. Hij bedankt mij hartelijk voor mijn diensten.

Ik heb hem nooit meer terug gezien. Eén vraag echter speelt sindsdien door mijn hoofd: "Zal ik toch maar kinderen nemen?"

==>> BRIEVEN AAN BLACKLIGHT <<==

VERBLIJFSVERGUNNING

In het huis waar ik werk, werken ook twee Thaise meisjes. Zij zijn allebei getrouwd met een Hollandse man. Eén van de twee wordt vaak geslagen door haar man. Ze zegt dat zij pas bij hem weg kan als zij drie jaar in Nederland is. Klopt dit? Ik heb haar beloofd het uit te zoeken, want ze houdt het niet meer uit. Ik wil haar graag helpen want het is verschrikkelijk om aan te zien. Wat kan ik haar aanraden?

Wij begrijpen uit jouw brief dat je Thaise collega hier wil blijven werken. Op het moment dat zij bij haar man weggaat, loopt zij echter het risico het land uitgewezen te worden. Wanneer een buitenlandse vrouw met een Nederlandse man trouwt, krijgt zij een tijdelijke verblijfsvergunning, pas na drie jaar krijgt zij een permanente verblijfsvergunning. In die tussentijd moeten man en vrouw samenwonen. Deze wet is ingesteld om schijnhuwelijken tegen te gaan omdat daarbij vaak

sprake was van gedwongen prostitutie. Maar in de praktijk pakt deze wet slecht uit voor vrouwen omdat het als een machtsmiddel door mannen kan worden gebruikt. Hij kan haar het leven zo zuur maken als hij wil want hij weet dat zij toch niet weg kan. Als het huwelijk om wat voor reden dan ook wordt ontbonden heeft men wettelijk het recht om jouw vriendin het land uit te zetten. De Stichting Tegen Vrouwenhandel vecht hier tegen en samen met hun hulp is het